

عنوان مقاله:

تأثیر فرآیندهای دیاژنزی بر آیفیت مخزنی سازند سروک در یکی از میداین خلیج فارس

محل انتشار:

سی امین گردهمایی علوم زمین (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نیره نبی خانی - دانشجوی کارشناسی ارشد رسوبشناسی و سنگ شناسی رسوبی، دانشگاه فردوسی مشهد

سیدرضا موسوی حرمی - استاد، گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

اسدا... محبوبی - دانشیار، گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

علی کدخدایی - استاد یار، گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

سازند سروک یکی از واحدهای گروه بنگستان به سن کرتاسه میانی (سنومانین) است. این سازند در منطقه خلیج فارس از نظر سنگ مخزن دارای اهمیت زیادی است. سازند سروک در خلیج فارس به سهبخش میشریف، خاتیا و مدود تقسیم شده که ضخامت بخش مخزنی (میشریف) در میدان مورد مطالعه ۷۲ متر است. ناحیه مورد مطالعه در بخش شرقی خلیج فارس واقع شده است. هدف این تحقیق بررسی فرآیندهای دیاژنزی و تأثیر آن بر آیفیت مخزنی بخش بالایی سروک معادل با میشریف است. ۹۶ مقطع نازک تهیه شده از مغزهای حفاری یکی از چاهها مورد مطالعه دقیق میکروسکوپی قرار گرفته که از مهمترین فرآیندهای دیاژنزی در این سازند می توان به میکریتی شدن، سیمانی شدن، فشردگی (مکانیکی و شیمیایی)، شکستگی و پرشدگی، جانیشینی (پیریتی شدن، دولومیتی شدن)، انحلال و نئومورفیسم اشاره آرد. در مقاطع مطالعه شده تخلخلهای بین دانه‌های، قالبی، حفرهای و شکستگی مشاهده شده است که فراوان ترین آنها، از نوع حفرهای است. در این مطالعه به منظور درک بهتری از ویژگیهای مخزنی، از طبقه بندی لوسیا استفاده شده است. با تطبیق انواع رخساره ها با گروههای پتروفیزیکی لوسیا هشت گروه سنگی در ارتباط با این مخزن شناسایی شده است آه رخساره های گرینستون و رودستون به دلیل تأثیر فرآیندهای انحلالی دارای بالاترین کیفیت مخزنی و رخساره وکستون از آیفیت مخزنی پایتتری برخوردار بوده است

کلمات کلیدی:

دیاژنزی، توالی پاراژنتیکی، کیفیت مخزنی، گروه سنگی، سروک، خلیج فارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/182224>

